

SAMEN THUIS

WZC Zonnehove

4e kwartaal 2020

VOORWOORD

Beste lezer,
Ik ben mijn vorige "woordje van de directeur" gestart met de woorden: "De zomer van 2020....eentje om niet zo snel te vergeten"...en dat blijkt toch wel zo te zijn. De voorspelde nieuwe Coronagolf in het najaar is ondertussen een feit. Gelukkig hebben we stap voor stap de bezoekerregeling in ons woonzorgcentrum kunnen versoepelen. Er waren veel familieleden, bewoners en medewerkers die positief reageerden. Er waren ook enkele moeilijke reacties, daarmee proberen we rekening te houden. We hebben begrip voor mensen die heel voorzichtig willen zijn, we hebben ook begrip voor mensen die volledig terug willen naar het leven voor Corona. Het is dagelijks zoeken naar de "gulden middenweg".

Ik wil iedereen bedanken voor de samenwerking in deze ongewone tijd, de bewoners, de familieleden, onze medewerkers die het beste van zichzelf gaven en nog geven, onze vrijwilligers die een grote bijdrage hebben geleverd om de bezoekersregeling op een veilige manier te laten verlopen.

De Coronacijfers in het Gentse zagen er

niet zo goed uit, daarom werd vanuit de overheid met aandrang gevraagd om een preventieve test te doen bij al onze medewerkers. Het was toch een beetje met ingehouden adem afwachten wat de resultaten zouden zijn...na drie dagen wisten we dat elke medewerker negatief getest werd. Een opluchting en een verdiende dankjewel aan alle medewerkers voor hun voorzichtigheid en aandacht bij het respecteren van de preventieve maatregelen tegen Corona. Volhouden is de boodschap, ook al voelen we ons soms eens "moe" na al die tijd. De vakantie, een tijd om de batterijtjes op te laden is voor veel mensen ook niet gelopen zoals verwacht, maar we gaan er samen het beste van maken!

Het leven gaat gelukkig verder naast Corona. De wielervrienden hebben momenteel ogen te kort om de voorjaarsklassiekers (die werden verschoven naar het najaar) en de najaarsklassiekers te volgen op TV. Milaan/San Remo en de Strade Bianche werden gewonnen door een super Wout Van Aert, aansluitend genoten we van de ronde van Frankrijk waar hij ook schitterde. Dan volgde de start van het wereldkampioenschap tijdrijden en baanrijden (zowel voor mannen als voor vrouwen), daarna de Giro (ronde van Italië) en Luik/Bastenaken/Luik. Tijdens de Giro begint ook nog Gent/Wevelgem, de Ronde van Vlaanderen en een weekje later Parijs-Roubaix ... Hopelijk kunnen die (weliswaar zoals alle koersen ook in een light versie wegens Corona) doorgaan.

We mogen op sportief vlak best fier zijn op ons kleine landje. Iets moeilijker is soms het politieke schouwspel...nationaal en ook internationaal. Na veel vallen en opstaan zijn we er in geslaagd om na meer dan 500 dagen een regering op poten te zetten...hopelijk gaat die mee tot 2024. We hebben er ondertussen zelfs een prinses

bijgekregen! Internationaal is het ook niet altijd fraai om aan te zien, het debat tussen Donald Trump en Jo Biden was soms om te lachen, of misschien eerder om bij te huilen...

Na een warme en (te) droge zomer is het gelukkig beginnen regenen. We zagen de natuur vroeg in herfstmodus gaan, de bladeren vielen al van de bomen in augustus. Nu begint alles terug groen te worden, we mogen (of moeten) herbeginnen met gras afrijden en onkruid wieden. De seizoenen staan toch wel op hun kop. De najaarsstormen zorgden bij ons voor niet al te veel schade, in andere delen van Europa zoals Frankrijk en Italië vielen daarbij tientallen doden. De klimaatopwarming wordt door sommigen nog ontkend, beetje bij beetje zien we toch wel dat dit ontkennen geen optie meer is en dat we vooral moeten kijken hoe we dit samen kunnen aanpakken.

Ik lees elke dag een spreuk, ik wil u graag deze van vandaag meegeven: "denk niet te veel aan wat je stress bezorgt, wees dankbaar voor wat je een glimlach bezorgt".

Zorg goed voor uzelf en voor iedereen rondom u.

Christa Van Hecke

**Leef en leer van de Schepping
Waar je deel van uitmaakt,
Vergeet dat niet
Leef met alles
En zie de schoonheid
Ook in de regen
Ook in de herfst
Ook in dit seizoen van de wereld
Van je leven
niets, niets is echt verloren**

“Toen de familie weer binnen mocht, waren we zeer content”

Ik woon nu een jaar in een woonzorgcentrum en vanaf half maart kregen we te maken met de gevolgen van corona. De lockdown heeft zwaar gewogen op mijn dagelijks leven en dat voel ik nog altijd. DOOR TINA VAN DEN EEDE

Dinsdag

Vandaag hebben we een kookactiviteit en daar doe ik graag aan mee. Met drie kinderen en nog meer klein- en achterkleinkinderen heb ik heel wat ervaring in koken en bakken. We bakken verloren brood, want dat is lekker bij de koffie. Als ik andere mensen zie genieten, maakt me dat blij. De appelcake die we enkele weken geleden bakten, was echt goed. Het deed deugd om met de cake te kunnen trakteren. Hier in Zonnehove, een woonzorgcentrum aan de rand van Gent, begon de lockdown op 12 maart. Voordien kookten we soms verse soep of bereidden we een warme maaltijd. Zo hebben we eens hutsepot klaargemaakt, maar nu lukt dat niet meer. Om de twee weken bakken we wel iets. De ‘meiskes’, zoals we de zorgverleners noemen, moeten allemaal een mondmasker dragen. Ze zien er wat vreemd uit met die maskers, maar ja, als ’t moet dan moet het. Als bewoners zijn we natuurlijk ook voorzichtig en trekken we bij elke bakactiviteit onze handschoenen aan.

Woensdag

Dit is de vaste dag waarop mijn dochter, die in Antwerpen woont, mij elke week bezoekt. Vóór de lockdown kwamen mijn drie kinderen gewoon wanneer ze

TINA VAN DEN EEDE “Mijn buurvrouw en ik zijn allebei weduwe, maar daar praten we niet dikwijls over. We begrijpen elkaar.” © Kristof Ghyselincx

maar wilden. Nu moeten ze een afspraak maken, minstens één dag voordien. Maar ze mogen wel al op de kamer komen. Ik woon op de benedenverdieping en dat was een groot geluk in die maanden dat we geen bezoek mochten ontvangen. Vanuit mijn kamer kon ik mijn kinderen zien én met hen praten. Ik zette het bovenste raam op een kier en zo hoorden we elkaar een beetje. Het was moeilijk. Ik voelde me in de lockdown nooit echt eenzaam, want de kinderen bleven komen. Maar de eerste keer dat onze familie weer binnen mocht, waren we allemaal zeer content. Mijn dochter heeft een eitje meegebracht. Ze had me opgebeld en gevraagd of we hier hardgekookte eitjes krijgen. ‘Je moet dat niet speciaal voor mij meenemen’, had ik haar gezegd. Maar ze wou me daar toch een plezier mee doen.

Donderdag

Mijn buurvrouw en ik kunnen het goed met mekaar vinden.

We gaan vaak samen wandelen, in de gang of in de tuin van het woonzorgcentrum. We kijken naar de bloemen die we onderweg tegenkomen en we praten over wat er op dat moment gebeurt. We zijn allebei weduwe, maar daar praten we niet vaak over. We begrijpen elkaar. Op onze wandelingen buiten komen we altijd uit aan de grot. We gaan er nooit zomaar voorbij, maar we blijven er wat rusten. En elk doet ‘zijn ding’ aan Onze-Lieve-Vrouw.

Vandaag blijven we binnen, want het is te warm. De verpleegkundigen zeggen ons dat het niet goed is om die hitte over ons te krijgen. We slaan dus een babbeltje met de overbuurvrouw. Dat doen we regelmatig, zodat zij ook een keer kan praten. Het is altijd hetzelfde, maar dat geeft niet. Ze is telkens blij om ons te zien. In de namiddag komt er ‘een meiske’ rond met een grote doos: ‘Wie wil er een ijsje?’ Dat is een fijne verrassing voor iedereen.

UITSMIJTER DE WAKKERE PAPA

Vrijdag

Mijn dag begint met een telefoontje van mijn zoon, die elke ochtend belt. Hij vraagt iedere keer of hij iets voor mij uit de winkel moet meebrengen en ik antwoord altijd: 'Je moet voor mij niets speciaals doen. We hebben hier eten genoeg!' Mijn dochter heeft mij samen met mijn zoon uitgenodigd om bij haar te komen eten. Het zal de eerste keer sinds Kerstmis zijn dat ik het woonzorgcentrum verlaat. Ik zie er erg naar uit. Mijn zoon haalt mij morgen op en wil weten of ik op een bepaald tijdstip terug moet zijn. We leven nog altijd een beetje met bepaalde regels door corona. De 'meiskes' zeggen 'vier uur'. Ik aanvaard het, maar het zal toch moeilijk zijn... Later op de dag krijg ik een telefoontje van een vrouw die hier op een kamer wat verderop in de gang een tijdje op kortverblijf was. Ze belt veel en ze zegt altijd: 'Ik zal blij zijn als ik eens kan komen, maar nu gaat dat niet.' Ze blijft heel trouw aan de vriendschap. Ik vind het fijn dat ze belt.

Zaterdag

Vanmorgen ga ik eerst naar de kapster van het woonzorgcentrum. Eindelijk weer een kappersbezoek! Normaal gezien werkt ze niet op zaterdag. Maar ze wil het toch doen omdat ze weet dat ik naar een familie-etentje ga. Mijn haar trok op niets tijdens de lockdown – zoals bij iedereen zeker. De kapster is echt vriendelijk en ik voel me nu weer 'presentabel'. Mijn zoon haalt me op om naar mijn dochter te gaan, de eerste keer na al die maanden. Ze zijn zelf zo blij dat ze mij dit pleziertje kunnen doen. We hebben een gezellige namiddag samen en ik vind het moeilijk om tegen vier uur terug te keren. Maar ja, er zijn regels en voor mij hoeven ze geen uitzondering te maken.

Volgende keer op kamp

"Ons verlengd weekend komt eraan!" De letters schreeuwen op mijn scherm, vanuit een mail van de hobby van mijn oudste zoon. Er gaat een schokje door mijn lijf. Ik weet zeker dat hij dit niet ziet zitten. Tot nog toe ging hij alleen maar bij zijn grootouders logeren. Zelfs een nachtje blijven slapen bij een vriendje doet hij nooit. Dit is ook voor deze hobby het eerste evenement met overnachting. En er staan meteen vier volle dagen gepland. "Kan hij ook twee van de drie nachten meekomen?", mail ik. "Ja hoor! Geen probleem!", krijg ik een minuutje later als antwoord. "Er is een verlengd weekend met je hobby. Vier dagen. Wat denk je?", vraag ik 's morgens aan mijn zoon. "Ik wil wel. Maar het is te lang. Mag ik ook twee nachten?" Zo goed ken ik mijn jongen dus. Maar niet getalmd. De voorbereidingen kunnen beginnen. Matje, zaklamp, slaapzak. Eigenlijk is het helemaal niet veel. En het ligt hier allemaal in huis. Toch ben ik er twee weken lang bijna elke dag mee bezig. Af en toe vraag ik iets aan mijn zoon: laarzen mee? Dikke of dunne slaapzak? Rugzak of trolley? Zo hoop ik hem een beetje voor te bereiden op die twee eerste nachten weg. Maar hij lijkt er helemaal niet mee bezig te zijn. En daar zijn we dan. We redenen mee met de vader van een ander kind. Mijn oudste zoon wordt meteen meegetroond naar de slaapruiimte. Pas vijf minuten later zie ik hem terug. Lijkbleek, geschrokken. "Ik wil niet, papa. Ik wil niet blijven." Ik neem zijn hand en ga met hem verder de trap op naar de slaapkamer. Terwijl ik uitpak, blijft hij huilend zeggen dat hij niet wil blijven. Ik zeg dat ik in elk geval zijn bedje ga spreiden, en dat we dan wel zullen zien. Desnoods ruimen we alles gewoon weer op. "Dit gaat niet lukken", besef ik al heel snel. Ik laat mijn lief naar huis rijden. Zijn dochter is al, uitgepakt en wel, aan het spelen in de speeltuin. Maar ik wil nu niet weg. "Dan gaat hij in geen tien jaar nog ergens op kamp of weekend willen", weet ik. Dus blijven we nog even. We kijken hoe het kamp begint. Alle ouders zijn weg. Het is rustig. Er wordt gespeeld. Sommige kinderen lachen, anderen huilen. Maar de situatie is duidelijk. Dit is dus een weekend. Mijn zoon wil nog steeds niet blijven. Dus pakken we zijn boeltje in. We zeggen sorry en dag, en wandelen naar de bushalte. "Papa. Ik heb spijt dat ik niet daar ben", zegt mijn jongen na een half uur misselijkmakend bochtenwerk op de bus. "Wil je terug? Dan stappen we af hé." "Nee. Ik wil niet. Maar ik heb ook spijt. Ik wil daar niet slapen. Maar volgende keer wel hoor." Ik ben niet boos. Ook niet gefrustreerd. Alle voorbereidingen, al mijn angst en traantjes, het zeulen op het kamp, met het enige kind dat niet wil blijven. Deze hele busrit. Het was het allemaal waard. Want mijn zoon weet nu wat een weekend is. En volgende keer wil hij écht mee.

In alles wat we doen, communiceren we met elkaar. Met en zonder woorden maken we contact en delen we informatie, belevenissen en herinneringen. Dementie maakt met elkaar communiceren moeilijker. We geven hieronder daarom tien tips om met iemand met dementie in gesprek te gaan.

1. Besteed veel aandacht aan het BEGIN van je contact!

- Blijf steeds beleefd en respectvol
- Sta dicht bij de persoon
- Sta voor de persoon
- Sta op gelijke hoogte
- Maak eerst oogcontact of lichaamscontact
- Spreek de persoon aan met de voornaam
- DURF 2 MINUTEN TE VERLIEZEN! Je wint ze nadien terug!
- Blijf steeds rustig en heb geduld
- Stel jezelf voor. (naam)

2. Communiqueer:

- TRAAG: 1 boodschap per zin
- EENVOUDIG: korte, eenvoudige zinnen en woorden. 1 boodschap of vraag per keer
- WARM: praat met warme, diepe stem.
- EXPRESSIEF: doe dingen voor wijs dingen aan

3. Wees voorspelbaar (= veilig)

- Kondig aan wie je bent en wat je GAAT DOEN.
- Benoem wat je DOET.
- Beweeg TRAAG.

4. Benoem wat de persoon met dementie NU waarneemt.

Beschrijf zintuiglijk wat hij/zij nu kan:

- ZIEN
- HOREN
- VOELEN
- RUIKEN
- SMAKEN

5. SPIEGEL gedrag / innerlijke werkelijkheid

- Imiteer het gedrag van de persoon met dementie.
- Benoem wat de persoon met dementie DOET.
- DRUK DE EMOTIE UIT waarmee hij/zij worstelt. Zeg wat je ziet!

6. Ga mee in het VERHAAL

- Dring de persoon met dementie geen andere werkelijkheid of stemming op en corrigeer zo weinig mogelijk.
- Laat hem/haar in zijn/haar waarde.
- Breng de persoon met dementie niet in verlegenheid.
- Reik hem/haar een vluchtweg aan.
- GA niet in discussie

7. Luister naar het gevoel achter de woorden

- Tracht na te gaan welke nood/ gevoel hij/zij uitdrukt
- Leef je in in de persoon, toon begrip
- Stem je af op zijn/haar golflengte.
- Zoek informatie in de levensgeschiedenis.
- Informeer bij familie en vrienden.
- Zoek herkenningspunten.

8. Behoud het gevoel van CONTROLE

- Betrek hem/haar in zoveel mogelijk beslissingen
- Pas je formuleringen / vragen aan:
 - Stel 1 vraag per keer
 - open vraag (wat, wie, waar, niet waarom)
 - meerkeuzevraag (max. uit 2)
 - gesloten vraag (ja/nee)
 - mededeling (bij agnosie)
- Zorg dat het geen ondervraging is.
- Laat de persoon rondlopen, open ruimte is belangrijk
- Neem de persoon serieus en probeer erachter te komen wat hij/zijn bedoelt

9. Houd het contact SPEELS

- Gebruik HUMOR in je contact
- Gebruik humor die de persoon aankan
- Samen een lied zingen kan rust en evenwicht brengen.

10. Behandel de persoon met dementie als een VOLWASSEN PERSOON

- BETUTTEL niet (geen verkleinwoordjes)
- Spreek niet over hem/haar in zijn/haar aanwezigheid
- FLUISTER niet (tegen anderen)

WOORDJE VAN DE PASTORALE DIENST

Beste bewoner, familielid, vrijwilliger, collega,

Elk jaar herdenken we in november onze overledenen. Dit jaar zal dat moeilijker zijn. Veel van onze rituelen rond Allerheiligen – samen naar het kerkhof gaan, samen komen als familie, samen naar een herdenkingsviering gaan – zijn dit jaar maar in beperkte mate mogelijk, omdat ze rituelen zijn die we samen doen. In Zonnehove moeten we het ook anders aanpakken: in plaats van een namis voor alle bewoners de eerste of tweede maandag in november, zullen we bezinningsmomenten per afdeling organiseren; en in plaats van een herdenkingsviering in onze kapel waarop personeel, familieleden en vrijwilligers uitgenodigd zijn, zijn de uitnodigingen dit jaar beperkt en komen we samen in de parochiekerk.

Anders is niet altijd slechter. Al kan het zo aanvoelen, zeker als er sterke emoties eraan verbonden zijn. Maar anders kan ook betekenen dat we bewuster worden van wat we doen en hoe we denken. Corona heeft veel leed veroorzaakt, en ik wil dat niet minimaliseren. Maar het heeft ook het voordeel gehad om onze gewone sleur te doorbreken, om ons daaruit te duwen. We moesten, en moeten, goed nadenken over wat we willen bereiken, en creatieve manieren bedenken om dat te realiseren. Alle feestdagen en samenkomsten zien er anders uit dit jaar. Maar wij hebben bijvoorbeeld minstens even hartelijk gezongen en gebeden tot Onze Lieve Vrouw rond haar feestdag op 15 augustus in kleine groepen per afdeling als wat we normaal doen allemaal samen. De maandelijkse boekjes van gebeden en bezinningsteksten geven de mensen die ze ontvangen – bewoners, vrijwilligers, familieleden, sympathisanten – een gevoel van verbondenheid en zinvolheid. Ze vervullen een nood waarvan ik het bestaan niet vermoedde vóór Corona. En ik ben ervan overtuigd dat ook onze samenkomsten in november dit jaar zinvol en memorabel zullen zijn. Op een andere manier dan andere jaren, maar niemand kan ons weerhouden om samen stil te staan bij onze dierbare overledenen.

Als wij bewuster worden van wat we doen en hoe we denken, worden we ook bewuster van de mensen die altijd uit de boot vallen, of altijd zo moeten leven. Ik vond het bijvoorbeeld verschrikkelijk om naar de televisie te moeten kijken in plaats van fysiek naar de kerk te mogen gaan op zondag. Maar dit heeft mij, en vele anderen, een diepere appreciatie gegeven voor mensen die nooit naar de kerk kunnen gaan, wegens ziekte of oorlog of vervolging. Kerstmis en Nieuwjaar zullen heel moeilijk zijn dit jaar. Maar het kan ons verdriet een beetje verlichten als we ons

verbonden weten met mensen die nooit deze feestdagen kunnen vieren met hun familie en dierbaren, wegens ziekte, oorlog, ruzie, sterfte, migratie... En nogmaals, het kan een uitnodiging zijn om na te denken over waarom we iets zo belangrijk vinden, en na te denken over hoe we het op een andere manier kunnen verwezenlijken.

Van harte,
Gabrielle Christenhusz
namens de pastorale dienst
christenhusz@zonnehove.zkj.be 09/321 7411

Proficiat aan alle jarige bewoners, vrijwilligers en medewerkers in de maanden oktober, november en december

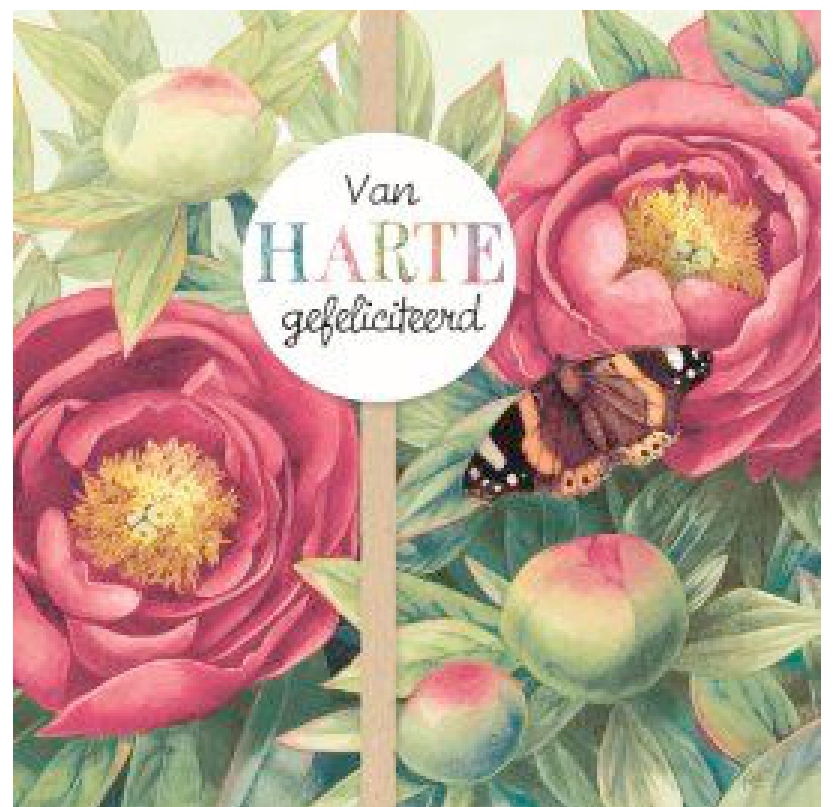
Beste, 't is uw verjaardag weer.
Ik wens van harte ook deze keer
veel goeds, al wat ik wensen kan,
lieve, deugddoende dingen dan.

Ik wens je trouw zoals elk jaar
van uit de vriendschap van elkaar;
gezondheid en vooral veel moed,
vreugd' en vrede bij wat je doet.

Veel rust en sterkte nog het meest,
want 't leven is niet altijd feest.
Als 't moeilijk is en tegen zit,
weet dat ik dan trouw voor je bid.

(Oostende maart 2014)

Marcel Boudrez, pater Salesiaan, bewoner wzc Zonnehove 2018

PASTORALE AANKONDIGINGEN NOVEMBER TOT EN MET DECEMBER 2020

Je kan een christen zijn alleen, maar eigenlijk kan je maar ten volle christen zijn met anderen samen.

We zijn dankbaar en blij dat we sinds juli opnieuw hebben kunnen samenkomen om te bidden, weliswaar in beperkte kring. Op 5 oktober vond onze eerste bewonersmis plaats sinds 7 maanden. We hopen om dit wekelijks te kunnen blijven doen, met onze aalmoezenier EH Paul Buyle als voorganger, elke afdeling om beurt. Zo krijgt elke afdeling maandelijks de kans om samen in de kapel eucharistie te kunnen vieren, op een 'corona-veilig' manier. Telkens om 15 uur op maandag.

Misvieringen in november:

maandag 16 november Afdeling 1 (gelijkvloers)
maandag 23 november Afdeling 3 (oudbouw 1e en 2e verdiep)
maandag 30 november Afdeling 2 (nieuwbouw 1e verdiep)

Misvieringen in december:

maandag 7 december Afdeling 4 (oudbouw 3e verdiep)
maandag 14 december Afdeling 1 (gelijkvloers)
maandag 21 december Afdeling 2 (nieuwbouw 1e verdiep)
maandag 28 december Afdeling 3 (oudbouw 1e en 2e verdiep)

HERDENKINGSMOMENTEN IN NOVEMBER

In de maand november staan we stil bij onze overledenen. Dit jaar zullen we samenkomen per afdeling om te praten, te herinneren, en te bidden. Meer informatie vind je op de weekinfo.

Afdeling 1: woensdag 4 november tijd en locatie nog te bepalen

Afdeling 2: vrijdag 6 november om 15 uur in de leefruimte

Afdeling 3: maandag 9 november om 14u30

Afdeling 4: vrijdag 13 november om 14u30

DVC De Maretak: maandag 9 november in de voormiddag

GEMEENSCHAPPELIJKE ZIEKENZALVINGEN IN DECEMBER

Jaarlijks wordt in het WZC Zonnehove aan alle bewoners de kans gegeven deel te nemen aan een gemeenschappelijke ziekenzalving. Het is een moment van ondersteuning, gegroeid uit onze dagelijkse bekommernis om het welzijn van onze bewoners. Naast een goede zorg voor het lichaam willen we ook het emotioneel, psychisch en spiritueel welzijn niet uit het oog verliezen.

In ons woonzorgcentrum zijn er twee mogelijke momenten om een ziekenzalving te ontvangen. Voor de meeste mensen is het een sacrament van versterking dat gegeven wordt in momenten van ernstige ziekte, vlak voor een ernstige operatie of bij naderend levenseinde. We zijn blij dat ziekenzalvingen vlak voor het sterven nog mogelijk waren de laatste maanden, dankzij de pastoor van de parochie van Sint-Denijs-Westrem, EH Gino Grenson. Deze waren telkens een moment van verbondenheid en versterking voor de bewoner en de familie (tijdens de lock-down gebeurde dit via computer).

Dit sacrament van de ziekenzalving drukt ook bemoediging en nabijheid uit. Zo begrepen moet niet gewacht worden op de laatste levensdagen, maar kan het sacrament meermaals gevierd worden bij mensen die nood hebben aan bemoediging en nabijheid. Daarom organiseren we normaal gemeenschappelijke

ziekenzalvingen per afdeling in de Paastijd (april en mei). Dit jaar was dat niet mogelijk. Tijdens de misvieringen in december krijgt ieder bewoner de kans om de ziekenzalving te ontvangen. Op dit moment, volgens de huidige Corona-maatregelen, zal dit jammer genoeg zonder de aanwezigheid van familie en naasten zijn. U kunt wel biddend verbonden zijn met ons, als wij ons voorbereiden op Kerstmis.

ZIJN ONS VOORGEGAAN

Mevrouw **Jetta Uijthof**, weduwe van de heer Karel Vanderhaegen, geboren te Leeuwarden, Nederland op 15 februari 1937, overleden in Zonnehove op 9 juni 2020.

Mevrouw **Agnes De Waele**, weduwe van de heer Bogaert, geboren te Ruiselede op 16 juli 1922, overleden in Zonnehove op 20 juni 2020.

Mevrouw **Margaretha Lippens**, weduwe van de heer Oscar Voncke, geboren te Gent op 2 juli 1919, overleden in Zonnehove op 22 juni 2020.

De heer **Albert Lauwers**, echtgenoot van Emilienne Geenens, geboren te Ronse op 25 januari 1932, overleden in Zonnehove op 26 juni 2020.

Mevrouw **Jacqueline Schatteman**, weduwe van de heer Etienne Mestdag, geboren te Lokeren op 19 november 1930, overleden in Zonnehove op 27 juni 2020.

Mevrouw **Simonne Vander Beken**, ongehuwd, geboren te Eke op 26 januari 1929, overleden in Zonnehove op 22 juli 2020.

De heer **Ivon Dhondt**, echtgenoot van mevrouw Antoinette Boone, geboren te Nazareth op 2 augustus 1926, overleden in Zonnehove op 30 juli 2020.

De heer **Roland De Backer**, echtgenoot van mevrouw Tilly De Clercq, geboren te Gent op 11 maart 1930, overleden in Zonnehove op 4 augustus 2020.

Mevrouw **Maria Maes**, ongehuwd, zuster van mevrouw Godelieve Maes (afdeling 1), geboren op 26 juli 1928, overleden in Zonnehove op 14 augustus 2020.

Eerwaarde heer **Walter Van Wouwe**, Salesiaan, geboren te Bazel op 6 juli 1932, overleden in Zonnehove op 16 augustus 2020.

Mevrouw **Olga Vanmeerhaeghe**, weduwe van de heer André Anckaert, geboren te Herseaux, Frankrijk op 9 januari 1928, overleden in Zonnehove op 16 augustus 2020.

De heer **Joseph Lossy**, echtgenoot van mevrouw Andrea De La Ruelle, geboren te Gent op 19 maart 1933, overleden in Zonnehove op 17 augustus 2020.

Mevrouw **Laura Pauwels**, weduwe van de heer Hubert Van Hecke, geboren te Gent op 15 november 1930, overleden in Zonnehove op 18 augustus 2020.

Mevrouw **Suzanna Lambert**, weduwe van de heer André Van Den Berghe, geboren te Aalter op 1 oktober 1928, overleden in Zonnehove op 24 augustus 2020.

Mevrouw **Madeleine Messely**, weduwe van de heer William Bracke, geboren te Ledegem op 26 maart 1919, overleden in Zonnehove op 9 september 2020.

Mevrouw **Anna Vander Beken**, weduwe van de heer Andreas Rogge, geboren te Eke op 11 november 1921, overleden in Zonnehove op 18 september 2020.

De heer **Lucien Braet**, weduwnaar van mevrouw Marie-Louise De Moor, geboren te Gent op 6 november 1924, overleden in Zonnehove op 19 september 2020.

De heer **Georges Dhondt**, geboren te Gent op 3 mei 1936, overleden in Zonnehove op 25 september 2020.

Mevrouw **Irene Missant**, weduwe van de heer Lucien De Boel, geboren te Gent op 11 mei 1930, overleden in Zonnehove op 25 september 2020.

De heer **Gabriel (Gaby) Serruys**, gescheiden, geboren te Nieuwpoort op 10 november 1951, overleden in Zonnehove op 29 september 2020.

Mevrouw **Erna Trenson**, echtgenote van de heer Albert Van Vooren, geboren te Maldegem op 3 mei 1931, overleden in Zonnehove op 8 oktober 2020.

Mevrouw **Simonne Vyncke**, weduwe van de heer Julien Bogaert, geboren in De Pinte op 23 november 1934, overleden in het ziekenhuis op 23 oktober 2020.

Mevrouw **Jacqueline Vanaverbeke**, geboren te Gent op 2 februari 1934, overleden in Zonnehove op 25 oktober 2020.

De lente en de herfst, ze weten niet dat er Corona is

In maart werd er een gedicht verspreid over verschillende landen, 'Maar de lente wist het niet'. De boodschap van het gedicht was: al maken wij ons grote zorgen over Coronacijfers en maatregelen en beperkingen, de natuur gaat maar door en is even schoon of nog schoner dan andere jaren.

Gebod: De herfst weet het ook niet...

Jezus,

"Maar de lente wist het niet"
Hoe vaak hebben we dat gedicht voorbij zien komen
Van de lente die maar scheen en bloeide en groeide
Onbewust van waar we collectief door gingen
Van wat er aan angst en lijden was
Maar nee de lente wist het niet.
En de herfst, die weet het ook niet.
Maar voelt dit jaar mistroostiger
Gezellig binnen, betekent nu
Minder mensen zien

Ons klaarmaken voor kerst
Betekent nu ook
Ons opmaken voor een koude en donkere winter
Voor dagen die korter worden
Eenzaamheid groter
Samenkomsten minder
Ziekte misschien meer
Nee de herfst weet het niet
gelukkig weet de herfst het niet
En glimt de kastanje
Precies zoals vorig jaar
Verwonder ons,
Mee met de Schepping,
Om wat nog glimt,
Wat dood lijkt maar weer kleur krijgt,

Om de grijze lucht die ook mooi kan zijn,
De regen die de grond voedt,
De aarde die zo heerlijk ruikt,
De bomen die schilderen
Om de verwondering voor wat buiten
En binnenin gebeurt
En behoedt ons
Mee met de Schepping
Zodat we niet opgeven
Toeplooien,
En denken dat het eindigt met de winter
Doe ons geloven
Mee met de Schepping
Dat de lente ook nu weer komt
De lente, die het, net als de herfst, niet weet
Amen

Lieve vrijwilligers,

Op 12 maart zijn de deuren van ons woonzorgcentrum, net zoals deze van andere woonzorgcentra, tijdelijk dicht gegaan.

Familieleden, naasten van onze bewoners en ook jullie, onze vrijwilligers, moesten zoveel mogelijk buiten blijven. Ondertussen zijn we al meer dan zes maanden verder. Het is al een lange tijd geleden dat we elkaar gezien hebben, gelukkig konden we net nog onze dankdag samen vieren.

Ondertussen zijn onze maatregelen enigszins versoepeld, de deuren van ons woonzorgcentrum gaan beetje bij beetje opnieuw open. De gezondheid en veiligheid van onze bewoners en van onze vrijwilligers en medewerkers blijft echter de hoogste prioriteit, daarom volgt de directie steeds de richtlijnen van het Agentschap Zorg en Gezondheid. Dit heeft momenteel tot resultaat dat in ons woonzorgcentrum bij elke bewoner 5 vaste contactpersonen op de kamer op bezoek mogen komen. Bewoners mogen ondertussen ook weer deelnemen aan groepsactiviteiten, dit nog steeds afdelingsgebonden.

Een kleine groep vrijwilligers zijn ondertussen opnieuw aan het werk. Zij hielpen ons bij het vervoeren van bewoners naar de ontmoetingsruimte, en later ook naar de receptie zodat bewoners veilig hun familie konden zien in de tuin. Ook maaltijdbegeleiding bij het avondmaal is ondertussen opnieuw opgestart op de afdelingen, dit omdat familieleden nog niet in de leefruimte mogen komen om te helpen.

We blijven echter voorzichtig aangezien de coronacijfers vrij hoog zijn in de Gentse regio en houden daarom nog even de boot af om de vrijwilligerswerking volledig opnieuw op te starten.

Wij weten dat Zonnehove en onze bewoners een plaats hebben in jullie hart. We hopen samen met jullie dat de situatie stilaan weer normaal begint te worden, zodat we elkaar op een veilige manier kunnen terugzien. Ondertussen is het nog even afwachten. We kijken er reikhalzend naar uit om opnieuw met jullie op een veilige manier samen te kunnen zijn.

Ondertussen maak ik graag van deze gelegenheid gebruik om de vrijwilligers die maandenlang het onthaal van bezoekers gedaan hebben, van harte te bedanken.

Bedankt voor jullie inzet en flexibiliteit, elke week opnieuw. Bedankt om in deze verwarrende tijden, met telkens wisselende informatie, alles steeds te vertalen naar een praktische werking voor onze bewoners en bezoekers.

Bedankt voor jullie enthousiasme, inspanningen en doorzettingsvermogen om die stroom aan bezoekers telkens opnieuw te ontvangen en de bewoners zo snel mogelijk tot bij hen te brengen.

Bedankt voor jullie blijvende positiviteit en veerkracht, ook al was het soms moeilijk om te zien dat bewoners en familie niet op een normale manier in contact konden komen.

Bedankt voor jullie professionaliteit, respect en blijvende vriendelijke woorden wanneer bezoekers niet altijd even vriendelijk waren en ze het soms moeilijk hadden.

Wij zijn trots op jullie: jullie hielpen enerzijds mee om onze bewoners maximaal te beschermen, anderzijds verbonden jullie onze bewoners met hun familie in de mate waarin mogelijk. De betrokkenheid, verbondenheid en collegialiteit die we de voorbije maanden konden ervaren is bewonderenswaardig. Heel veel dank hiervoor!

Maaltijdbegeleiding bij het avondmaal op een beveiligde afdeling

Bij wie?

Bewoners met dementie op een beveiligde afdeling

Wat houdt deze taak concreet in?

Voor sommige bewoners is het niet makkelijk om zelf hun maaltijd te nuttigen, zeker niet wanneer ze dementie hebben. Soms hebben deze bewoners hulp nodig van een andere persoon. Deze hulp kan volledig of gedeeltelijk zijn, soms heeft een bewoner enkel toezicht, structuur en verbale stimulatie nodig. Als vrijwilliger maak je deel uit van een team dat instaat voor 31 bewoners die wonen op een beveiligde afdeling waar aangepaste leefgroepwerking wordt aangeboden. Je kan je inleven in de wereld van de oudere, je hebt geduld en je kan zelfstandig werken. Afspraken omtrent correcte handhygiëne, het dragen van een mondkapje leef je na.

Wanneer hebben we je hulp nodig?

- Maandagavond van 16u15 tot 17u15
- Dinsdagavond van 16u15 tot 17u15
- Zaterdagavond van 16u15 tot 17u15
- Zondagavond van 16u15 tot 17u15

Kan u zich op één of meer van deze momenten vrijmaken?

Hebt u interesse om deze bewoners te helpen bij hun maaltijd?

Neem dan contact op met Julie Callens

Tel: 09 221 35 11

Email: callensj@zonnehove.zkj.be

TEAM IN DE KIJKER: HET TEAM ADMINISTRATIE

Marleen

Hilde

Christine

Nathalie

Mieke

Vandaag zetten we het team administratie in de spotlights. Het is een team met diverse taken en diverse verantwoordelijkheden. Het team is uitsluitend vrouwelijk en zij zijn steeds de rechterhand van alle andere teams om hen bij te staan met administratieve taken. Wij legden hen op de rooster.

Wat houdt jouw job in?

Marleen: Ik zit altijd aan de receptie en voer hier achter de bureau administratieve taken uit.

Hilde: Mijn job houdt vooral het financiële van het woonzorgcentrum in. Alle cijfers en statistieken worden door mij bijgehouden.

Christine: Vooral administratieve taken zoals loonverwerking, personeelsadministratie en facturatie van de bewoners. Indien nodig spring ik ook eens in aan de receptie

Mieke: Ik ben de sociaal assistente. Mijn werk houdt in dat ik de wachtlijsten opvolg, de gesprekken, rondleidingen en opnames organiseer voor (mogelijk) nieuwe bewoners zowel voor het woonzorgcentrum en het centrum voor Kortverblijf. Verder ben ik ook woonassistent voor de serviceflats. Dit houdt in dat ik het aanspreekpunt ben en ook alles regel m.b.t. de serviceflats. Boven op deze taken registreer ik voor de medewerkers de vormingsattesten. En als kers op de taart zorg ik voor de opmaak van dit gezellig krantje.

Nathalie: Als Marleen er niet is neem ik enkele taken aan de receptie over zoals telefoon en onthaal + enkele administratieve taken die niet mogen blijven liggen zoals de bewonerslijst up to date houden, post verdelen. Samen met Christine maak ik de studentencontracten op en zorg ik dat alle gegevens correct in de planningstool en loonadministratie zitten. Ik doe de facturatie voor ons dagverzorgingscentrum De Maretak. Verder doe ik nog allerlei administratieve taken.

Wat zijn de uitdagingen?

Marleen: Het is soms een uitdaging om de problemen op te lossen van familieleden of bewoners. Aangezien ik vaak het eerste en het laatste ben wat ze zien, komen ze vaak tot bij mij.

Hilde: Wat me soms wat stress bezorgd is dat de cijfers dus ook steeds correct moeten zijn. Als dat niet het geval is moet ik zoeken naar geschikte oplossingen en die zijn niet altijd voorhanden.

Mieke: Ervoor zorgen dat de opname in een woonzorgcentrum voor elke bewoner zo goed mogelijk verloopt. Dit is een grote stap die voor veel mensen heel ingrijpend is. De eerste indrukken bij een opname kunnen bepalend zijn voor het verdere verblijf van een bewoner bij ons. Het is ook een uitdaging om te zorgen dat het hele proces van ontslagen en opnames vlot verloopt en alle stappen elkaar mooi opvolgen. Omdat er veel medewerkers betrokken zijn bij een opname is het een uitdaging om deze allemaal goed op de hoogte te brengen van alle informatie en afspraken.

Christine: Mijn doel is om alles zo goed mogelijk te verwerken. Het gaat ten slotte toch om de werknemers hun loon.

Nathalie: Voor mij vormt de combinatie van telefoon en onthaal met administratieve taken de grootste uitdaging.

Wat vind je leuk in jouw job?

Marleen: Ondanks het een uitdaging is vind ik het wel heel fijn om ook net dat aansprekingspunt te zijn. Zo ontmoet je veel mensen en leer je de bewoners net dat ietsje beter kennen. Mijn job is ook heel gevarieerd waardoor het nooit saai wordt. Bovenal heb ik ook een supertof administratief team. We lachen nogal wat bijeen.

Hilde: Mijn team. Het is een heel leuk team waar al geregeld eens een mopje valt. Zij kunnen ook veel beter tegen een mopje dan de cijfers.

Mieke: Alles! Het contact met heel veel mensen: intern: bewoners, medewerkers, families,... en extern: andere sociale diensten, ziekenhuizen, kandidaat-bewoners en hun familieleden, artsen, thuiszorgdiensten vind ik leuk. Ook de afwisseling: administratief werk en de praktische organisatie rond het in orde maken van de kamer, het onthaal van nieuwe bewoners.

Christine: Ik werk hier nu 21 jaar en doe mijn job nog altijd even graag. Tussen de papieren zitten is voor mij weggelegd.

Nathalie: Mijn collega's: ik ben zeer blij dat ik in een tof team ben terechtgekomen. De afwisseling, dat ik continue bijleer en nieuwe taken mag doen.

Verzamel
momenten,
mooie mensen
en
bescheiden
wensen

De bewoners van het klein kouterke hun reukorgaan en smaakpapillen werden op de proef gesteld. Verse kruiden en bessen van in de belevingstuin werden omgetoverd tot homemade ice tea. Ideaal voor tijdens de Indian Summer.

Op afdeling 2 werd een uitgebreid ontbijt georganiseerd met vers fruitsap, zachte pistolets, melkbrood, rozijnenbrood en een grote variëteit aan beleg: rambolkaas, gerookte zalm en onder andere ook zelfgemaakte pruimendruivenconfituur. De bewoners genoten van het fijne samenzijn en van het uitgebreide aanbod.

In de maand september gingen enkele bewoners van afdeling 3 onder leiding van Stephanie naar 'In 't Gemeentehuis' de coronablues verdrinken. Ze genoten er met volle teugen van.

Om de herfstblues te verdrijven organiseerden de medewerkers van afdeling 4 een wafelenbak. Al kwam Leona een handje helpen aan het wafelijzer. De wafels vielen zeer in de smaak.

FAMILIENIEUWS

Hartelijke gelukwensen:

Op 8 augustus werd **Marie-Lou** geboren. Zij is de dochter van Anaïs Haegeman (zorgkundige op afdeling 4) en Clint Thielemans. Zusje van Lars en Manon.

Op 27 september werd **Isra** geboren. Zij is de dochter van Gulsah Sen (zorgkundige op afdeling 2) en Guler Erdem.

Op 25 september werd **Seppie** geboren. Hij is de zoon van Wendy Sanders en Pieter Verschraegen en kleinzoon van Nicole Blonrock (hoofdverpleegkundige afdeling 1). Delen mee in de vreugde de trotse grote broers Robbe en Siebe.

Marie-Lou

ZIJN VAN ONS HEENGEAAN

De heer **Valère Claeys**, vader van Filip Claeys (kok), geboren te Kluizen op 4 september 1935, overleden op 24 augustus 2020.

De heer **Marnix Van Vooren**, schoonbroer van Wendy Heyde (hoofdverpleegkundige afdeling 2), geboren te Eeklo op 9 september 1957, overleden op 31 augustus 2020.

Mevrouw **Erna Trenson**, schoonmoeder van Wendy Heyde (hoofdverpleegkundige afdeling 2), geboren te Maldegem op 3 mei 1931, overleden in Zonnehove op 8 oktober 2020.

De heer **Hubert Verschaffel**, vader van Ariane Verschaffel (medewerkster keuken), geboren te Bottelaere op 21 mei 1940, overleden op 22 oktober 2020.

NIEUWE MEDEWERKERS IN BEELD

Steffi T'Kindt
Zorgkundige
Mobiele equipe

Binomol John
verpleegkundige
afdeling 1

Kimberly Goedertier
Logistiek
afdeling 1

Liesbet Goddemaer
Verpleegkundige
Mobiele equipe

Priyanka Joy
Verpleegkundige
afdeling 2

Albertine Diatta
Zorgkundige
afdeling 2

Lars Van Vaerenbergh
Zorgkundige
afdeling 2

Juby Lukose
Verpleegkundige
afdeling 3

Jossimon George
Verpleegkundige
afdeling 4

Basman Alsiraj
Zorgkundige
afdeling 3

Stephanie Van Hijfte
Onderhoudsmedewerker

Kimberley Grijp
Onderhoudsmedewerker

De Backere Dieter
Keukenmedewerker

Claey's Filip
Keukenmedewerker

Leen Van Severen
Keukenmedewerkster

WELKOM

- **Afdeling 1** (gelijkvloers oudbouw & nieuwbouw) met hoofdverpleegkundige Nicole Blonrock 09/3217459 blonrockn@zonnehove.zkj.be
- **Afdeling 2** (1e verdieping nieuwbouw) met hoofdverpleegkundige Wendy Heyde 09/3217460 heydew@zonnehove.zkj.be
- **Afdeling 3** (1e en 2e verdieping oudbouw) met hoofdverpleegkundige Inge Van Hullebusch 09/3217437 vanhullebuschi@zonnehove.zkj.be
- **Afdeling 4** (3e verdieping oudbouw) met hoofdverpleegkundige Magali Asselman 09/321 74 10 asselmanm@zonnehove.zkj.be
- Palliatief referent Zonnehove: Els De Schepper, descheppere@zonnehove.zkj.be
- Referent dementie Zonnehove: Sara De Muynck, demuyncks@zonnehove.zkj.be

Op afdeling 1 verwelkomen wij:

- Mr. Gerard Walter op kamer 35

Op afdeling 2 verwelkomen wij:

- Mw. Thuy Denise op kamer 136
- Mw. Van Hooreweghe Agnes op kamer 148
- Mw. Verbays Cecile op kamer 123

Op afdeling 3 verwelkomen wij:

- Mr. & mw. Van Durme – Van Vooren op kamer 115
- Mw. Van Kerckhove Christa op kamer 121
- Mw. Maas Philomena op kamer 216
- Mw. Van Renterghem Dianne op kamer 210
- Mw. Vermaerke Magda op kamer 207
- Mw. Audenaert Suzanna op kamer 110
- Mw. Van Haudt Anny op kamer 202
- Mw. Van Daele Jacqueline op kamer 120
- Mw. De Coster Suzanne op kamer 105

Op afdeling 4 verwelkomen wij:

- Mw. Franck Janine op kamer 316
- Mr. & mw. Van Rostenberge – Danneels op kamer 361 – 363
- Mr. Lanssens Philip op kamer 355
- Mw. De Roo Christiana op kamer 306
- Mw. Strobbe Maria op kamer 362

In de **assistentiewoningen 'De Drie Linden'** verwelkomen we meneer en mevrouw De Keyzer - Vanderborght op flat 205.

NIEUWS UIT HET DVC 'DE MARETAK'

In het DVC werken we, door Corona, nog steeds met 'eilandjes', ieder heeft zijn eigen tafel, stoel en zetel. We blijven nog steeds op onze hoede, beter voorkomen dan genezen. Het ontsmettingsmiddel wordt gretig gebruikt zowel door daggasten als door medewerkers. Ondertussen is onze startgroep van tien daggasten ook al een groot stuk uitgebreid.

We hebben in een vorig krantje al laten weten dat we begin dit jaar een subsidie van Sint Martens Latem gekregen hadden voor onze werking. We waren volop bezig met het organiseren van de wensen van onze daggasten, wensen die we zouden realiseren met deze subsidie. Deze wensen waren vooral uitstappen.

Gezien dit nu niet de ideale periode is om uitstappen te maken, zochten we iets anders waarmee we onze mensen gelukkig konden maken. We kwamen al vlug tot een akkoord. Het werd iets waarvan de mensen konden blijven genieten. Een koffietas met de tekst 'DE MARETAK, DAAR WAAR JE VRIENDEN ZIJN' en aangepast aan de tegenwoordige tijd, een mondkapje.

Waarom deze keuze?

Tijdens de lockdown hadden we gemerkt hoe erg het voor velen was om niet meer naar ons DVC te kunnen komen. Er was een doel om naar uit te kijken, de terugkeer naar het DVC, maar dat doel werd steeds opgeschoven waardoor er terug een teleurstelling bijkwam,... Het weerzien na de lockdown was ongelooflijk, het was duidelijk dat we een sterke band hebben met onze daggasten en hun familie. De eenzaamheid was het gevoel dat steeds naar voor kwam tijdens de verhalen.

Materiële zaken maken niet steeds gelukkig maar de manier waarop iets gegeven wordt en met welke boodschap kan wel doorslaggevend zijn om de mensen toch een goed gevoel te geven. Een gevoel van 'ik word gezien, ik tel mee, men denkt aan mij...' Iedereen is mooi zoals hij/zij is. Dat is de rode draad van onze werking.

Deze tas met tekst is symbolisch en tastbaar, iets dat onze mensen er steeds attent kan op maken dat ze niet alleen zijn. Of anders gezegd, hoe een voorwerp toch een grote kracht kan geven. Geniet ervan, fijn dat jullie er terug zijn!!!

De engel en de ster

Het was de avond voordat Jezus geboren werd. De engelen in de hemel waren druk bezig. Sommigen vlogen tussen hemel en aarde op en neer om te zien hoe het met Jozef en Maria ging. Anderen oefenden de liederen die ze moesten zingen in deze heilige nacht. Drie engelen waren bezig om de hemel met sterren te versieren. Het enige dat nog moest gebeuren was het ophangen van de kerstster: de ster die straks de herders en koningen moest wijzen waar het kindje Jezus was geboren. Dat was een belangrijke taak en de drie engelen maakten ruzie wie het mocht doen: "Ik mag het doen, want ik ben de oudste!" "Nee, ik mag het doen, want ik ben de langste!" "Nee, ik." "Nee, ik!"

Onze Lieve Heer hoorde dat geschreeuw en riep de drie bij zich. "Stop met dat gekibbel," zei hij. "Ik heb een idee. Wie de stal kan vullen, waar straks mijn zoon geboren zal worden, die mag de kerstster ophangen."

De engelen stopten met ruzie maken en de grootste engel daalde als eerste af naar de aarde.

Onderweg kwam hij een klein sterretje tegen. "Mag ik met je mee?" riep het sterretje. "Nee," zei de engel nors, "daar heb ik geen tijd voor."

Toen hij op aarde kwam, zag hij de lege stal. In een stal horen dieren, dat wist hij. De engel keek om zich heen en zag een os grazen in het veld. Dat was precies wat hij nodig had. De engel pakte het dier bij zijn horens en bracht hem naar de stal. Hij vond ook nog een paar muizen, die een holletje maakten in de vloer van de stal en een paar vogels die wel een slaapplekje wilden op de balken onder het dak van de stal.

De engel was tevreden. De stal was nu een stuk voller en Onze Lieve Heer zou vast trots op hem zijn.

Daarna vloog de tweede engel naar beneden. Ook hij kwam onderweg het kleine sterretje tegen. "Mag ik met je mee?" vroeg het sterretje. "Nee," zei de engel, "daar heb ik het veel te druk voor."

De tweede engel had een plan. Op het veld bij de stal verzamelde de engel alle balen stro die hij kon vinden. Hij legde al het stro op de vloer in de stal. Zo konden Jozef en Maria straks lekker zacht zitten en met een beetje stro in de kribbe hadden ze een mooi bedje voor hun kindje.

De engel wist zeker dat hij de stal goed gevuld had. Onze Lieve Heer zou trots op hem zijn.

Daarna ging de derde engel naar beneden. Hij was de kleinste van de drie en had geen idee waarmee hij de stal moest vullen.

Onderweg kwam hij hetzelfde kleine sterretje tegen en weer vroeg het sterretje: "Mag ik met je mee?" "Is goed," zei het derde engeltje, "dan kunnen we elkaar wat gezelschap houden."

Samen daalden ze af naar de aarde. Toen hij bij de stal kwam,

schrok de engel. Het was er zo donker! Jozef en Maria zouden er niets kunnen zien. Met behulp van het kleine sterretje stak hij toen een lampje aan.

In het warme licht zag hij de dieren en het stro waarmee de andere twee engelen de stal al hadden gevuld. Hij wist niet waarmee hij de stal nog verder kon vullen en teleurgesteld ging het kleine engeltje terug. Onderweg hing hij het kleine sterretje op een mooi plekje aan de donkerblauwe hemel.

In de hemel ging het engeltje direct naar Onze Lieve Heer om te vertellen dat hij niets had gevonden om de stal mee te vullen. Maar de heilige Vader glimlachte en zei: "Kleine engel, jij hebt de stal gevuld met licht! En datzelfde licht zal ook van de hemel naar beneden schijnen. Kijk maar eens naar de ster die je aan de hemel hebt gehangen." De kleine engel keek en kon zijn ogen niet geloven. Zijn vriend, het kleine sterretje, was uitgegroeid tot een prachtige stralende ster. Met een lange staart van licht wees hij de weg naar Bethlehem, want het kindje Jezus was geboren in de stal.

Naar een idee van Marilyn A. Kinsella, Taleypo the Storyteller.

Kleine kerstwijs

Een ster boven een stal,
En sneeuw en een ijle wind,
En daarbinnen een vrouw, en een kind
Dat de wereld genezen zal,
En een man met een vale baard
En een os, en een ezelsbeest
Dat vol wijsheid de vrouw toe staart
En het kind – maar het kind het meest.
Een ster diep in uw hart
En liefde, en eeuwigheid,
En daarbuiten een wereld verward
In de strikken van dood en tijd.
Maar eens wordt door ieder herkend
In de zuivre midwinternacht
God zelf die de dood van ons wendt
In alleen maar een kind dat lacht.

Jan H. Eekhout

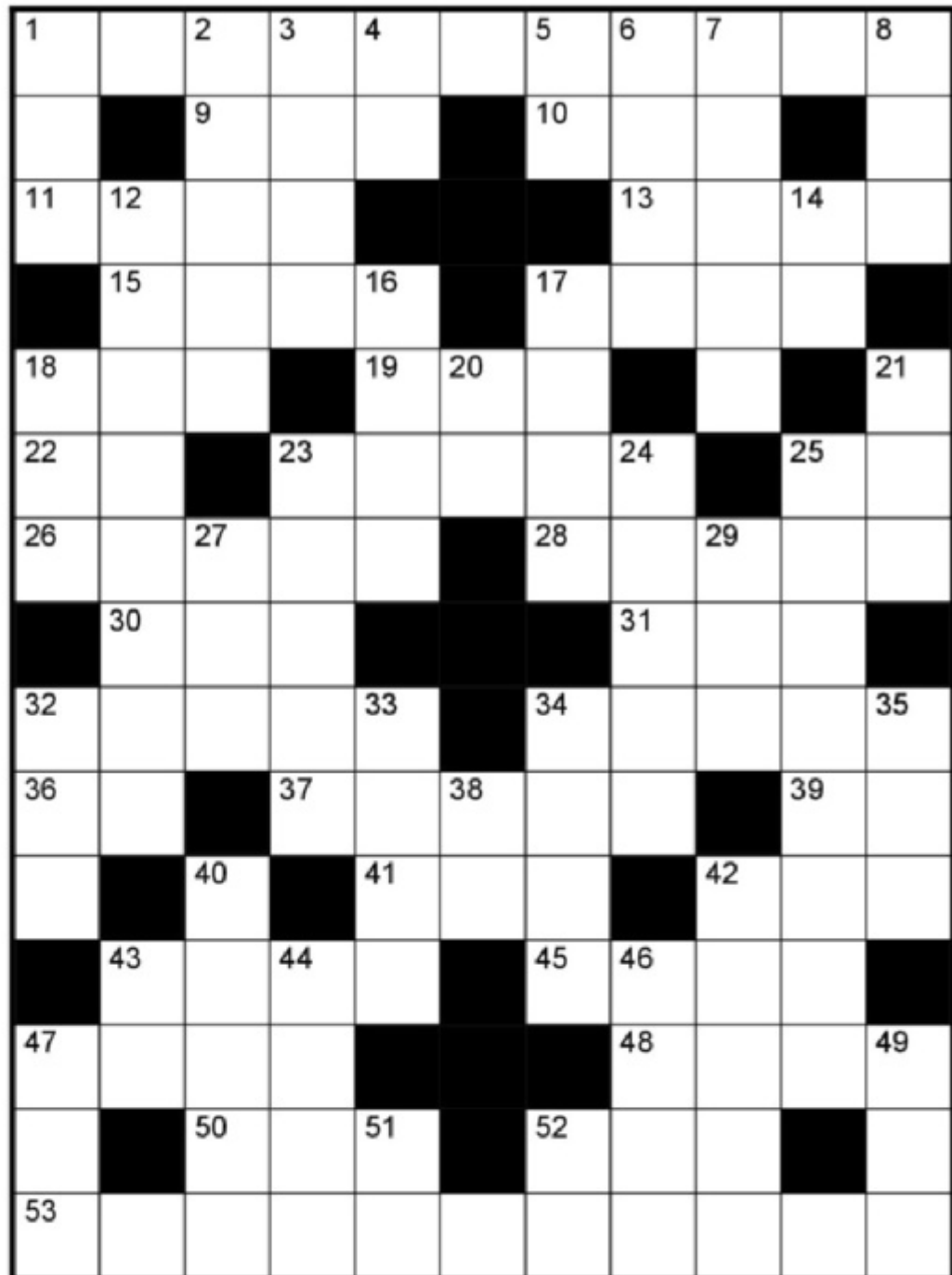
Uit: Het goddelijk paard

Kruiswoordraadsel

HORIZONTAAL

1 ontheffing **9**
 drinkbakje **10** dochter
 van Cadmus **11** vogel **13**
 schop **15** Ned. omroep
17 opschik **18** kostuum
19 schil **22** oude
 lengtemaat **23** deel v.d.
 voet **25** lidwoord **26**
 cowboyfeest **28** pl. in
 Duitsland **30** vrijgevig **31**
 elektrisch geladen
 deeltje **32** voedingsstof
34 molentrechter **36** per
 expresse **37** intens
 genoeg **39** boksterm
41 dik en zwaar **42**
 vochtig **43** binnenste van
 beenderen **45** bijbelse
 figuur **47** voormalige
 Italiaanse munt **48**
 selderij **50** politieke
 partij **52** omslag **53**
 Europees land.

VERTICAAL

1 deel v.d. week **2** hartige hap **3** pokerterm **4** Europees Parlement **5** silicium
6 tegen **7** schaakstuk **8** ivoor **12** overeenkomst **14** slee **16** Ned. omroep **17**
 ar **18** via **20** water in Friesland **21** heidemeertje **23** tierig **24** hofmakerij **25** pl.
 in Overijssel **27** zet **29** gesloten **32** pl. in Gelderland **33** nakomeling **34**
 ambtsgewaad **35** insect **38** numero **40** bedankt **42** leersoort **43** mijns inziens
44 toespraak **46** overeenkomst **47** brandstof **49** plechtige gelofte **51**
 aankomend **52** met name.

